

40. Der var engang en tapper Mand.

Moderato.

1. Der var en-gang en tapper Mand, som Teu-cermon-ne hed-de, han jo-ges af sit
Fæd-re-land alt ved sin Fa-ders Vre-de: Hen-dre-vet paa en frem-med Strand sit
Folk han sammen kald-te; og med sit Glas i Haan-den han saa-le-des til dem tal-te:

2., I Brødre! Hidtil meget ondt
med mig I have dejet
og det troløse Hellespont
ved Vintertide pløjet;
nn ter jer ogsaa her som Mænd,
en Polak lides ikke,
i Morgen sejle vi igen,
i Aften vil vi drikke.“

3. Paa denne Verdens falske Hav
vi samtlig jo omdrive;
det Raad, han sine Brødre gav,
jeg vil os alle give!
Hver Gang man naar en Ankerplads,
hvor dejlig Drikke vanker,
man hvile bør af sin Sejlads
og villig kaste Anker.

4. Og da dog ingen slipper fri
for samme Hav at pløje,
held den, der stundom kan, som vi,
forglemme Sorg og Møje!
Gid hver, som sørger paa vor Jord
og ej sin Sorg fortjener,
sad fro, som vi, ved sligt et Bord
og mellem slige Venner.

K. L. Rahbek.

41a Der var en Konning i Lejre.

Andantino.

1. Der var en Kon-nig i Lej-re, hel tro-fast til sin Grav; hans